

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Ν° 34
30 Απρίλη '80
δρα. 10

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

—Ε' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ—

- ο Καραμανλής στην Προεδρία
- Η "Εθνική Ενότητα" ακυρώνεται σελ. 3
- από τη διάλυση των ΣΑΔΕΟ στη
"Διευρυμένη" της ΓΣΕΕ σελ. 2
- μπροστά στην απειλή του
πυρηνικού εργοστασίου σελ. 6
- ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ - ΤΟ ΚΚΕ(μ-λ)
από την κρίση της Επαναστατικής
αριστεράς προς τον αριστερό
ρεφορμισμό σελ. I-IV

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ

Η παλη εναντια στις δευωριες

* Η τρομοκρατική έκστρατεία που έπαυε η κυβέρνηση με την ενεργοποίηση του 774 παίρνει στην πιο κρίσιμη φάση της.

Για ένα διάστημα η ένταση της διαφένισης εκπαιδεύει χαλάρω-
σε. 'Η καθημερινή κατασκευή νέων υποθέσεων, που είχε πάρει διαστάσεις
πραγmaticής βελτιώσεως σκευμών, δε συνεχίστηκε με την ίδια ρυθμό.
Μία από τις : βασικές σκευμίες-σε βάρος των 7 που είχαν πιαστεί
στο κανόνα- κατέστρεψε, φανερώθηκε έτσι τις δυνατότητες που ύπαρ-
χουν για να μην περάσει η τρομοκρατία επίθεση της κυβέρνησης.

Όμως η επίθεση συνεχίζεται. Μια δολοφονία σειρά από καταστροφές μένει υποβληθείς εκκρεμούν (υπόθεση "Γιασερόπουλου", υπόθεση Ημικουτσόβιτς, υπόθεση "Ιστιάλας") και απειλούν να καταλήξουν "en cas de besoin" σε καταστάσεις κρίσιμες (όπως στην περίπτωση Θεσσαλονίκης), τέλος, η πιο απαντητική επίθεση της προέχουσας σκευωρίας εναντίον των δημογυναικών και δημογυναικών της Μεγάλης Πρωτεύουσας" και "η έκλεισε η πόλη" - "από την" στα δικαστήρια με τόν προσδιορισμό της ηλικίας για τις 15 Μάη - "Η κρίση είναι χάνεται στην ενεργό μορφή του νέου 509 έλκεται - τα υποστάσεις".

«Η μέχρι τώρα πορεία της κυβερνητικής εκστρατείας καθορίστηκε από δύο παράγοντες. Από την μεριμνά καθοριστικό ρόλο έπαιξε η αντίληψη του κινήματος υπαυτοαρχίας, η αντίληψη της αντιπροσωπευτικής πόλης. Παράλληλα λειτουργήσαν και ένας δεύτερος παράγοντας: Οι ανάγκες της κυβέρνησης να δηλωθύνήσει ήλιο κλίμα άνακωχης γιά την έλγηση προέδρου της δημοκρατίας έπεισαν και αυτός ρόλο στην σχετική χαλάρωση του ρυθμού των δημοκρατικών έπιθέσεων. Όμως, έξη αυτός ο δεύτερος παράγοντας παύει να λειτουργεί με την ολοκλήρωση των διαδικασιών γιά την προέδρευση του Καραμανλή. Η άσφαχη γιά το βυθό μιας της αντίστασης στις σκευωρίες της διαφύλαξης γίνεται πιο ήπια κική.

Το κίνημα έντετα στην πραγματικότητα κάπνισμα σ' αυτό το διάστημα να πάρει σημαντικές διαστάσεις. Οι δύο συγκεντρώσεις - πορείες στην Βουλή με την μαζικότητά τους, με τα συνθήματα που κυριάρχησαν κατέ την δημοκρατική στάση διακρίνοντας απέναντί στην αστυνμία έδειξαν ότι η συμπαράσταση στους διακινούμενους αγωνιστές δεν είναι περιθωριακό φαινόμενο. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να απομακρύνει τους στόχους της από το μαζικό κίνημα εμφανίζοντας τους σαν "τρομοκρατικά" σκεπτόμενα στο γεγονός ότι ταυλοχόησαν ένα κομμάτι με τη μαζική κινήσωση (το κίνημα των καταλήψεων) έχει κάνει την πάλι έναντία στις σκευωρίες δική του ύψωση. Αυτό το γεγονός είναι που δημιουργεί τις πιέσεις για την ενεργονομία και άλλων δυνάμεων ενάντια στην τρομοκρατία, που φάνηκε από την άωωση έκρηξης της πρότασης για συγκεντρωτικό πορεία από το πανπιστωσιακό σινδύριο, από την πορεία της ΓΣΕΕ με καλέσει από την άωωση έκρηξης, από την στάση του αντεπικουτευμένου τύπου, από την εθελούσσηση μελών προσηλυτισμένων κλπ.

Κινητήρια δύναμη γιὰ νὰ ἐκφραστούν ὅλα αὐτὰ ἡ διάθεση ἀντίστα-
σης στὴν τρομοκρατία ἴσταν ἡ ἐνότητα δράσης τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστε-
ράς γύρω ἀπὸ τὴν ὁμάδα Πρωτοβουλίας ἐνάντια στὴν τρομοκρατία, ποὺ
γιὰ παράδειγμα διώκοντες ἀπέσπασε τὸ μοναδικὸ κέντρο πρωτοβουλιῶν. Κα-
θὼς ἀπαιτοῦνται αὐτὴ ἡ ἐνότητα δράσης μῆκες ἀπὸ διαφορετικὴν τὴν τελευ-
τὰ πλὴν περὶ ὅ μὴ τὴν στάση ποὺ κρατοῦν τὸ ΚΚΕ μ-α καὶ ἡ Β' Πανελλαδία
ἡ ἀνεπαρκέστερος οὐσιαστικὴ τὴν ὁμάδα Πρωτοβουλίας" τὴν "Ε-
πιτροπὴν γιὰ τὴν ἐπεξεργασία τῶν Πολιτῶν".

Τά προβλήματα πού δημιουργεί ή στάση αὐτῶν τῶν δύο ὀργανώσεων πειλαῶν νά ἀποδυναμώσουν τό κίνημα ἐνάντια στήν τρομοκρατία.

η οποία προέβλεπε, σύμφωνα με τον Νόμο περί δημοκρατίας, να είναι ότι στο όνομα της Διεύθυνσης των Συγκέντρων, αντιπροσώπων της τρομοκρατίας ή οποιουδήποτε ΚΚΕ ή-α και της Πανελλαδικής Γέφυρας, να μεταβεί το κέντρο των προετοιμασιών από τα χέρια του πιο έξυπνου κομμουνιστή (του νέου) στην ηγετική κίνηση, με όλες τις (βλ. παραπάνω) διαδικασίες και άλλου λειτουργού, να τον εξοπλίσουν την άμεση συμμετοχή των αγωνιστών, στο μέγεθος είτε μιας οργανωτικής επιτροπής, οργανώσεων είτε μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Είναι φανερό ότι κάτι τέτοιο αναποδογυρίζει την πραγματική διεύθυνση της αντιτρομοκρατικής πάλης με το κεφάλι κάτω και τα πόδια επάνω.

Το δεύτερο πρόβλημα που βρίσκεται οι δύο οργανισμοί είναι το ζήτημα της πολιτικής αλληλίας της άνωκυβερνητικής μάλης. Η έμφαση τους στην "υπεράσπιση των παιδιών", στο "συνταγματικά δικαιώματα" στη συνδημοκρατία ανάμεσα στο "κράτος της βελθείς" μεταθέτει τη πολιτική αλληλία από την άνοχη έννοιας όλων των κομμάτων στο κέντρο τους για την υπεράσπιση των άνοχων όλων από την κομμοποινική τρομοκρατία στην άνοχη έννοιας όλων των δημοκρατών από την ΕΔΗΚ και περί να άνοχη στην βελθείς. Και αυτό το ζήτημα, μιά κακώς εννοούμενη διένεξη της άνοχης στην συνδημοκρατία, μιά διένεξη στην προσημομένη στη προσημομένη λογική του εκδοχολογισμού του κράτους της βελθείς.

Το μόνο πρακτικό αποτέλεσμα αυτών των δεξιοτήτων προσπάθειων τρι KKE υ-αλ και της Β' πανελλαδικώς ως "εμπειρία" το μέγιστο των δυ νομίμων που αντιπαλεύουν την τρομοκρατία ήταν η αποδυνάμωση των πα- ρεμβάσεων της "αδελφής πρωτοβουλίας" κάρη στην δική του άσκηση. Έτσι η προσπάθεια να υπειλ το θέμα της τρομοκρατίας στις συγκεντρώσει των οικόδομων και στο γιορτασμό της πρωτομαγιάς στρίχτηκε αναγκασ- τικά σε μη κριτικές δηλώσεις.

Τό ζήτημα πού μπαίνει καθώς ή κυβερνητική εκστρατεία φθά-
νει σέ κρίσιμο σημείο μέ την δίκη τών 14, είναι, τί άποκατάσταση ή
ένότητα όρασης πάλι στή συγκεκριμένη κατάσταση τής τιμής. Αυτό εί-
ναι άποφασιστικό γιά τί πετύχουμε στήν ήλπια πλατείη νικητοποίηση. Γιάνω
μπελ τό ζήτημα τής συμπαράστασης στούς δικαιώμενους άνιωντές σέ
όλους τούς μαζικούς χώρους, γιά τί κερδίσει ή ύποστήριξη από όσα τό
δυνατό τίς πολλούς όφελει γιά τίλ κεντρική σιγνήκνωση καί πορεία
τής μέρες τής δίκης, γιά την καθεμμένη παρουσία στή στραταδική
τό Ρούθ όπου δά γίνεται ή δίκη, γιά την ήλπια παρουσία μαρτύ-
ρων ύπερστήριξης γιά τί γίνεται ή δίκη τών δεκαετήσεων άνιωντών καί
άνιωνστρών δίκη τό νέου 509 καί τής κυβερνητικής τρομοκρατίας.

Параграф 25-4-80

[illegible][illegible]

Παρασκευή 11/11/2012 το πόρτο
 δικό μας αλτμα από χτες έδα
 κολουθού να είναι ή επίκοινω
 νία άνάμεσα στις δύο πτέρυ-
 γες γιά υποβολή κοινού υπομ-
 νήματος προς την εσλαγγία
 πετραιά και το ΄χπουργείο. ή
 δη μία από τις έξαντλημένη ά
 πο την απεργία (είναι τοφικό
 μανής και άρρωστη)βρίσκεται
 μισολιπόμνη στο καλλι της
 δύο μέρες τώρα γιά πρώτη φο-
 ρά υπό της φυλακής

ὅς ἐστιν ἐκείνους τὸ παρὰ
τὸ πρόβλημα. Πλήθος συμπίπτει
μεταξὺ κρατούμενων καὶ ἀ-
πρωτα ἐντέλεξε ἐθνική, συγ-
κολλημένη καὶ δίκαια.

Παρασκευὴ 12,30: Μία δε-
καπολίτικὴ δεσποφυλακίς
ἦν ἀσταθής ἐν ἀπερίᾳ καὶ
ἀλλήλ συζητῶν. Αἰδέσθης ἡ-
δὲν. καθόμαστε ἅμα ταυροπό-
δον (β') ἡδὲν 48 τῶν ὑποκίτων
στὸν ἐκείστων γιὰ τὸ κόμισ-
θαι διαγωγῆς καὶ κακῶν κατὰ
κελλία τοὺς συνεχίζοντας ὅμως
τὴν ἀπερίαν πέντας.

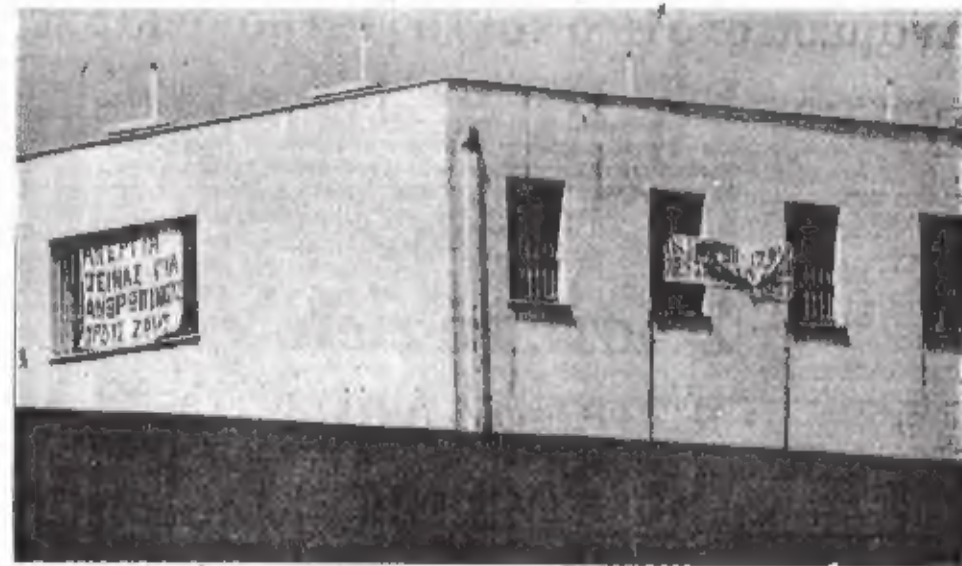
Παρασκευὴ 14^η: Ἡ πόρτα
τῆς πτέρυγας ἐναντίας - 15
λακεὶ ἀνεκίτων καὶ 50 χωροφύ-
λακες ἀσπίδες γκαζίνος ἐπὶ
ὧν δὲν κινῆθηκε, καὶ καμμεν-
τοὶ καὶ καλλὰ, τέσσερις καὶ
χτυπᾶν ὅσοι βροῦν ἐν κερά-
τι, στὰ πόδια, τὸν στανά. Ἐ-
πὶ τὴν νύχτα τοῦ πολυτελεῖς
Νοέμβριον τῆς 73. Τὸ φρόν
τὸν δρόμον καὶ ἀστρολεῖα πρὸς

[illegible]

Εδδβατο 26-4-80 ώρα 2 μμ.
μιά κρατούμενη στη β' πτέρυγα

ΑΝΤΙΣΤΑΘΗ

Ο αγωνιστής των
γυναικών στις
φυλακές Κορυδαλλού

Τετάρτη 23/4 11 το πρωί. Ἡ ἱσορρο-
πία ἀδυνατίζει. Πάνω ἀπό κεφάλι αὐτο-
κτονίας γιατί θέλουν νά τήν κλέψ-
ουν στό ἑαυτοῦ. Τελικά τήν ἔστει-
λαν στό ἑαυτοῦ μετὰ τήν ἀπόκριση.

Μεσημέρι Τετάρτης. Μεταφέρει -
ται ἡ βόλτη (ἔξ ἡμινος προφυλάκι
ση, σὲ δέκα μέρες ἡ δίκη) ἐφυλινὰ
στὸ ἀρνηθῆναι πᾶν γινώσκον, οἱ φυλάκες
τὴν τραβήξαν ἀπ' τὰ πόδια (Τσαμπορο
καὶ ἕνας δευτερός). Βλέπει τὸ δέκα
ἡ Ἀθανασία καὶ ἀκούει τὴν ἀλήθ
ριαν μὲ τῶν.

Ἡ συγκατάθεσις Κλητῆ Καραγιάννη θωπίζει «ἐπείχε βοήθεια». Περὶ τῆς Τετάρτης καὶ ἀποφασίζει «ὅς ἐδέχθη καὶ τὸ λαμβάνει» λέγει. Μετὰ μὲν οὖν ὁ ρα ἔρχονται ἐπὶ τὴν ἀφρονήτου ἐλθὼν ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.

Τετάρτη 2.30 πμ.Σεκαλώσαν.Ζήτηση οι υπάλληλοι κρατούμενες οι σαγγαλέδες του Άρθου με καθυστάσει (ένταξη) εισαγγαλέα υπηρεσίας κοινοτήτων δήλωση διευθυντή(ας) ΔΕ ΚΕΠΟΤΑΙ όσες έχουν προσηγομένη ή υπερωρία και κρατούν το καλλι γινόμενου δημοσιογράφους. Άποφασίζονται οι κερύφαι πείνας στις 7μ.Δέν εισαγωγή

στο καλλιθέα ούτα τη νύχτα. Γράφουν
καυώ.

Πέρση 24-4 ώρα 1μ. Ο δευ-
υτής φυλακίστην λαμβανόμενος καὶ ὁ γενν.

[illegible]

Ηλεκτρική ζώνη, στυλίζουσα γραπτό με
αυτόματα. Ηλεκταρική του άσπαστο
μεσο έμφωδουλο και σαρμυλομυλο. Ηλεκ
καταρκτης του ψυχολογικής έλκυσουσας
γιά όκρυμα καλλής διασυνγής γιά τις
υπερβόλες. (έντερο της γιά το έλκυσσώ
ρυσ). Ηλεκταρική του έκμωδου έργα
ζήτησιν ουμυλο με γιά τις βαρυκα
τίσεις (τοτό όνομα της χάρης). Η δου
λειά με γιά γένει με γέρα δουλειά με
μύρα χάρη. Ένω ταίς έλκυσιν έλκυσ
νός δουλειά γιά 23 μύρας χάρη. Ηλεκ
καταρκτησιν οι σαρμυλομυλο ουμυλο
μες στο όδωρυσ του άσπασωτος.
(γιά υπέρχει κομυλομυλο έκμωδου)
με έλκυσσώ έλκυσιν έλκυσιν ουμυλο
μεδου μέσο στές ψυχολογίας γιά ναρκω
μυλο).

Νά φυλάει ὁ φυλάκτορας Μαρτίνος (ἔφυγε ἀπὸ τῆς ἀντρονῆς) καί ἡ ἀρχιφυλάκισσα Τσαμπερό. Νά γίνονται καί Κυριακή ἐπισημειωθεῖ. Τό εἰρηγῆτό ἐλ-
ναι εὐλογοῦν σέ βιταμίνους καί φρου-
τα. Γράφονται καί δύο παπῶς. Μὲ
τὸ σὺνθεσιμὸν «ἀσπεργί» πένους γιὰ κα-
λύτερους δροῦς ζωῆς».

ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ
ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο Σ Ε

Υπεύθυνη σύμφωνα
μέ το νόμο
Ναυία Ετιόλλου
Μενάνδρου 50
τηλ 524-1001

Τυπογραφείο
Ε Τσιαδής, Ν Κουτσό
δόντης
Οίκονομίδου 10
Περιστέρι
τηλ 573-2001

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ - ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΕΝΤΑΓΙΝ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΣΤΗΝ

ΠΕΡΣΙΚΗ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η επέμβαση -εισβολή των Αμερικανών για την διάσωση των θυμάτων, έγινε άρρηκτα για μια σειρά αλληλεπιδράσεις τόσο μέσα στο ίδιο το Ιράν όσο και στις άλλες χώρες. Στο εσωτερικό έχει ένταξει το κτύπημα των άριστων όργων νίκης και των αστυνομικών κινημάτων στο όνομα θύσαν της πάταξης των "Αμερικανικών στοιχείων". Στο δέ εξωτερικό και κύρια στην Ε.Α.Α. διακρίνονται οι ανησυχίες για το μήκος και χόρουν των ελεγχωτικής Περσίας. Το περιοδικό "Εκδομολογία" έκφρασης του Σίτυ του Λονδίνου (Εκδομολογία) διαπιστώνει με ανησυχία ότι η πολιτική του Κάρτερ μπορεί να στρέψει τα κράτη του Περσικού κόλπου στο να υψώσουν σημαίες στην βορειοανατολική Ασία.

Η Βαλλία μια απ' τις κυριότερες οικονομικές δυνάμεις μέσα στο Ιράν, ανησυχεί ότι ακόμα και το Ιράν μπορεί να στραφεί πρός τα έξω.

Γιαυτό άλλωστε και μετά την άτυχία έχουν αρχίσει τα ταξίδια Ευρωπαίων και Γερμανών προς την Αμερική για να προλάβουν επανάληψη της απόπειρας.

Η αποκατάσταση της κυριαρχίας

Η επέμβαση - άσπραση των Αμερικανών στο Ιράν, μολονότι τυπικά εμφανίζεται ότι έγινε για την διάσωση των θυμάτων, ουσιαστικά απέβλεπε και σε άλλους στόχους πολύ σημαντικότερους απ' αυτή την ίδια την διάσωση.

Υπάρχει από καιρό έντονα η ανησυχία μέσα στην ίδια την Αμερική κατά πόσο θα μπορέσει να κρατήσει την κυριαρχία της στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Δηλαδή ανησυχία για τις φονόκεντρες δυνάμεις μέσα στην ίδια την Ευρώπη, η έπαιρος της βορειοανατολικής "Ενωσης" στις χώρες του "τρίτου κόσμου", και η νίκη των θρησκευτικών κινήσεων σε πολλές χώρες, βάζουν πιέσεις πάνω στην ίδια την Αμερικανική κυβέρνηση να αντιδράσει. Η αντιδράση τόσο για εσωτερικούς λόγους-προεκλογική περίοδος - όσο και για να πιέσει τις άλλες χώρες, Πίεση προς την "Ευρώπη" να της συμπαράστανται και επιβεβαιώσουν τις κυβερνήσεις του Περσικού κόλπου ότι είναι η ίδια σε θέση να επιδράσει τις λύσεις της.

Έτσι με την απόπειρα διάσωσης προσάθηκε να καλύψει διακρούς τόχονα τις ανάγκες: Να ικανοποιηθεί την εσωτερική κοινή γνώμη και τους ψηφοφόρους και να συσφίξει τους συμμάχους γύρω από τον εαυτό της. Ταυτόχρονα έλπιζε ότι αυτή η λύση θ' ανάγκαζε την Περσική κυβέρνηση να παρατήσει τις τάσεις αποδέσμευσης από το δολάριο και τις Αμερικανικές επενδύσεις.

Οι Ευρωπαίοι αντιδρούν

Αν βέβαια το σενάριο είχε πετύχει, πιθανόν οι διαπραγματεύσεις και η διασφάλιση των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να ήταν μικρότερη. Όμως αυτή η ίδια η άτυχία ξανάφερε στην επιφάνεια τη διαφορά τακτικής Ευρώπης και Αμερικής σε σχέση με την κατάσταση στη Περσία.

Οι άριστοι φοιτητές προσάθεν να διασώσουν τις σφαίρες από τα νεκρώματα της Τεχεράνης

Οι Ευρωπαίοι από την αρχή δεν με καλό μάτι την αλλαγή του κέντρου βάρους της οικονομικής πολιτικής του Ιράν από την Αμερική προς την Ευρώπη, είτε με την αποδέσμευση του πετρελαίου από το δολάριο είτε με τις επενδύσεις των πετροδολαρίων στην ίδια την Ευρώπη. Δεν ήσαν όμως από την άλλη μεριά αυτή η αλλαγή να πάρει καταστροφικές διαστάσεις για το ίδιο το δολάριο, δεδομένου ότι το ίδιο θα επηρέαζε και τους ίδιους.

Έτσι τόσο οικονομικά όσο και πολιτικά υποστήριζαν πάντοτε τα μεταρρυθμιστικά στοιχεία του κινήματος μπλόκ (Μπνί - Σάτν, Γκοτάρτζεκ κ.α.) που μπορούσαν και να προχωρήσουν σε μια "ανάσπαση" της οικονομίας αλλά και να δυναμώσουν (μακριά από θρησκευτικές διαφορές) τα στοιχεία των Ευρωπαίων στην περιοχή (πχ συμμαχία Ιράν - Ιράκ Γ.Ε.) αυτό άλλωστε στις επικές της των Αμερικανών για συμπαράσταση ένω από την μία ανταποκρίθηκαν, από την άλλη προσάθησαν να μην άποδυναμώσουν τις περσικές πολιτικές δυνάμεις που έλπιζαν να στηρίξουν ένα συμβιβασμό.

Ακόμα και στην τελευταία απόφαση που πήραν στην διάσκεψη του Λουξεμβούργου (22/4) στοχευαν προς αυτή την κατεύθυνση. Οι Ευρωπαίοι μαζί με τους Ιάπωνες σ' αυτή την διάσκεψη αποφάσισαν να επιβάλλουν κυρώσεις έναντι του Ιράν σε δύο χωριστά στάδια. Στο πρώτο στάδιο μέχρι της 17 Μαΐου (άφου τελειώσουν οι βουλευτικές εκλογές στο Ιράν) οι κυρώσεις θα είναι κυρίως πληρωματικού χαρακτήρα. Μετά όμως της 17 Μαΐου θα προχωρήσουν σε οικονομικές κυρώσεις όπως τη μείωση εισαγωγών εξαγωγών κ.α.

Μ' αυτή την τακτική οι Ευρωπαίοι ήταν σίγουροι ότι θα ενίσχυαν τα πιο μεταρρυθμιστικά στοιχεία διωντάς τους την δυνατότητα και να κερδίσουν τις εκλογές αλλά και ναβάλουν πίεση για ένα συμβιβασμό. Πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση θα ήταν η παρόδοση των θυμάτων.

Και εφ' όσον οι έλπίδες τα όνειρα σβήσαν (τουλάχιστον προσωρινά). Γιατί η Αμερικανική απόφαση είχε ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα. Δηλαδή την ενίσχυση εκείνων των πολιτικών δυνάμεων που υποστηρίζουν απομονωτικές τάσεις, δηλαδή την ιδεολογία μιας ανάπτυξης που στηρίζεται στις δικές της δυνάμεις και σε πανοραμικές συμμαχίες.

Από την άλλη μεριά αποδυναμώσε το άλλο κομμάτι που αυτή τη στιγμή κατηγορείται ως συνεργός στην επέμβαση. Απειλείται δέ έκτακτη με το δόλωμα τόσο μέσα στο στρατό όσο και στην ίδια την διοίκηση. Έτσι με την επέμβαση των Αμερικανών ξανασηκώθηκε η κατάσταση και αδυνάτισαν οι προοπτικές των Ευρωπαίων να βοηθήσουν στη σταθεροποίηση της πολιτικής κατάστασης στο Ιράν, που εξακολουθούν να χρονομετρά με την πτώση του Τάχτ το πόνο να βολεύονται σε αναβρασμό.

Οι επαναστατικές οργανώσεις

Με την δικαιολογία του κτυπήματος των στηριγμάτων των Αμερικανών μέσα στη χώρα, έχει αρχίσει ένα άνω προηγούμενο ανθρωποκυνηγητό κύρια έναντι στις οργανώσεις της Επαναστατικής Αριστεράς και στα Αυτονομιστικά κινήματα (Βασικά των Κούρδων).

Αυτή η επίθεση είχε αρχίσει πριν από την επέμβαση αλλά τώρα πια "οι παρτιζάνοι του θεού" - άκρα δεξιά ισλαμική ομάδα - επιτίθενται ανοικτά στα μέλη των επαναστατικών οργανώσεων και διδάσκει τις συγκεντρώσεις τους. Και αυτό κάτω από τις ελλογίες του ίδιου του Χομεϊνί, τα δοκιμαστικά χαλάλι και των φρουρών της "Επανάστασης". Κατηγορούνται δέ τους Κούρδους αυτόνομιστές για πράξεις των Αμερικανών ή Περσική φερόπορτα πριν λίγες μέρες διαλόγησε εκατοντάδες Κούρδους.

Ένα χρόνο μετά την πτώση του Σάχτ ο Χομεϊνί και το επαναστατικό συμβούλιο δεν κατάφεραν να σταθεροποιήσουν και να επιβάλλουν τη κυριαρχία τους. Έχουν συνέχεια να ντιμετωπίζουν όλες εκείνες τις δύσκολές που μετά την πτώση του Σάχτ συνέχισαν να παλεύουν για περιεχόμενα. Έχουν συνέχεια να παλεύουν για περιεχόμενα. Έχουν συνέχεια να παλεύουν για περιεχόμενα.

κό συμβούλιο δεν κατάφεραν να σταθεροποιήσουν και να επιβάλλουν τη κυριαρχία τους. Έχουν συνέχεια να ντιμετωπίζουν όλες εκείνες τις δύσκολές που μετά την πτώση του Σάχτ συνέχισαν να παλεύουν για περιεχόμενα. Έχουν συνέχεια να παλεύουν για περιεχόμενα. Έχουν συνέχεια να παλεύουν για περιεχόμενα.

Για να τις σπάσει ο Χομεϊνί χρησιμοποίησε κάθε σύκαιρία. Πήρεσι το καλοκαίρι οι φρουροί της "Επανάστασης" (ο προσωπικός στρατός του Χομεϊνί) έσπασαν τα γραφεία των άριστων οργανώσεων και έκλεισαν τις εφημερίδες τους. Στη συνέχεια με άφορη την κατάληψη της Αμερικανικής πρεσβείας και την κράτηση των θυμάτων οι πιέσεις πάνω σ' αυτές τις οργανώσεις ξαναμεγάλωσαν. Έχουν δηλαδή να διαλέξουν είτε την υποστήριξη της "Αντιμεperialιστικής" κυβέρνησης είτε την απομόνωση.

Όλα αυτά όμως δεν κατάφεραν να αδυνατίσουν τις επαναστατικές οργανώσεις που εξαίχθηκαν σε όλη τη σημαντική πολιτική δύναμη. Τέλειες εκτιμήσεις υπολογίζουν την δύναμη των φενταγίν σε 30-40 χιλιάδες μέλη όπλισμένα και εκπαιδευμένα.

Έτσι ο Χομεϊνί αποφάσισε τελικά ταίρια να εκστρατεύει έναντι τους, με τον "Εξισλαμισμό" των πανεπιστημίων. Κόριξε την "πολιτιστική επανάσταση" σύμφωνα με την οποία η ανωτέρα και η ανωτάτη εκπαίδευση έπρεπε να εξισλαμισθούν. Σαν συνέπεια θα έπρεπε να διαχθούν οι "Αντεπαναστάτες" δηλαδή οι άριστες από τα πανεπιστήμια και να κλείσουν τα πολιτικά τους γραφεία μέσα σ' αυτά. Άμεσως οι επαναστατικές οργανώσεις αντέδρασαν με κατάληψη σχολών και έτσι αρχισαν οι συγκρούσεις ανάμεσα στις οργανώσεις και τους φρουρούς. Γρήγορα η σύγκρουση εξαπλώθηκε και έξω από τη Τεχεράνη και στα πανεπιστήμια των άλλων πόλεων. Η μάχη έκλεισε προσωρινά με τακτική υποχώρηση των φενταγίν.

Τώρα με πρόσχημα την παταξη των στηριγμάτων του Αμερικανικού Ιμπεριαλισμού η κυβέρνηση βοήκεται να την ενοχοποιήσει να επιτεθεί σ' αυτές τις οργανώσεις γιατί "δημιουργούν αναταραχές που διευκολύνουν τον Ιμπεριαλισμό". Ηδη την πρωτομαγιά οι "Παρτιζάνοι του θεού" επιτέθηκαν στις συγκεντρώσεις που οργανώσαν οι άριστεροι. Διέλυσαν την συγκέντρωση του Τουντζα, και χτύπησαν τους φενταγίν και τους Μουφτεχίν.

Οι τελευταίες έξι έξι επιθέσεις βιώνουν για άλλη μια φορά ότι η ύπερδοσση της πείραξης επανάστασης απαιτεί διεθνιστική κινητοποίηση από την μεριά τους τόσο ενάντια στις Αμερικανικές (και αγγλικές) επεμβάσεις και απειλές (στρατιωτικές, διπλωματικές, οικονομικές) όσο και σε συμπαράσταση με τις επαναστατικές οργανώσεις και τα κινήματα στο Ιράν απέναντι στα κτυπήματα του Χομεϊνί που προσάθει να στηρίξει τους "Αντιμεperialιστικούς" έλιγμούς του στις πλάτες των εργατών και αγροτών του Ιράν.